

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Fornicatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Affari.

ad imaginem Dei est. Fugite ergo fornicationem, persequuntur enim vos illecebræ peccatorum, persequitur libido, sed tu fuge tanquam furiosam dominam, quæ si te comprehenderit, nec de die, nec de nocte requiescere sinet, exagitat, vit, incendit. Ambrosius de fuga seculi.

Non solum de commissa fornicatione peccatum regnat in homine, sed si adhuc delectetur, atque animum teneat, procul dubio regnat. Fornicatio carnis adulterium est, fornicatio animi idololum est servitus. Est autem spiritualis fornicatio, de qua Dominus ait? Qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, iam moechatus est eam in corde suo. Omnis immunda pollutio fornicatio dicitur, quamvis quisque diversa turpitudinis voluntate prostituatur. Ex delectatione enim fornicandi varia gignuntur flagitia, quibus regnum Dei clauditur, ut homo à Deo separetur. Inter cætera septem vitia vitium fornicationis maximum scelus est, quia per carnis immunditiam templum Dei violatur. Isidorus. Et habetur 23. q. 7. Non solum.

Cui impulsu Dæmonum mens ad delectationem fornicationis impellitur, divini iudicii metus, æterna tormenta incendit, ante oculos præponantur: quia omnis poena grauioris supplicii formidine superatur. Sicut enim claus clauum expellit, ita tæpe recordatio ardoris gehennæ, ardorem excludit luxuriæ. Isidorus de summo bono, lib. 3. cap. 39.

EMBLEMAT.

Cauendum à meretricibus.

Andræ Alciati. Emblema. LXXVI.

Sole sata Cerces tam magna potentia fertur, Vertere ut multi in nosa monstrantur, Testis equum domitor Ficus, tam Scylla bis fornicat, Atque Ichaci postquam Sina bibere fecit, Indicat illi ubi meretricem nomine Circus, Errationem animi perdere quisquis amat.

Tumulus meretricis. Emblema. LXXIV.

Quis tumulus? cuius? Ephyra: Ephyra est Laidos: ab! non Erubuit tantum perdere Lærcæ decus? Nulla fuit rursus formam illam iam carperat etas, Iam speculum Veneri cautè dicatur amos, Quid scilicet sibi vult arces, quem parte leona Vnguis apprensus posteriore tenet? Non aliter capros quod est ipsa teneret amantes? Vir gregis est arces, clune tenetur amans. Oculi effigies, de iis, qui meretricibus donant quod in bonos vltus verti debeat.

Emblema. XXI.

Impiger huius cessat funem contexere Sparto, Humidæ que artificis iungere fila manu, Sed quantum multo rux torquet strentium horis, I roribus ignans ventris a jelle vorat. Femina meri animal, fœculi congesta marito Lucta rapit, mundum produit inque suum.

In amatores meretricum. Emblema. LXXV.

Villosi indutus piscator tegmina capra, Adhibet ut capri cornua bina suo, Falsis amatores hanc faciem in litore sargum, In laqueos sicut quem gregis ardor agit. Capra refert scortum: simile fit arguo amanti, Qui miser obscuro captus amore peris.

Vide, Meretrix, Scortum, Scortario.

Fortitudo.

DEFINITIO ET ETYMOL.

Fortitudo, Græce ἀνδρεία, a δειός, id est fortis & virilis dicitur. Est autem fortitudo aggressio terribilium, ubi mors imminet propter bonum commune saluandum. secundum Arist. lib. 3. Ethic.

Fortitudo est virtus, quæ animum super periculi metum agit, nihilque nisi turpia timis, tolerat toriter vel aduersa, vel prospera præstat autem fortitudo magnanimitatem, fiduciam, securitatem, magnificentiam constantiam, tolerantiam, firmitatem. secundum Macrobius.

Fortitudo est scientia perferendarum, vel affectio animi in patiendo ac perferendo, summa legi parens sine timore. secundum Cic. lib. 4. Insc. quæst.

ad imaginem Dei est. Fugite ergo fornicationem, persequuntur enim vos illecebræ peccatorum, persequitur libido, sed tu fuge tanquam furiosam dominam, quæ si te comprehenderit, nec de die, nec de nocte requiescere sinet, exagitat, vit, incendit. Ambrosius de fuga seculi.

Non solum de commissa fornicatione peccatum regnat in homine, sed si adhuc delectetur, atque animum teneat, procul dubio regnat. Fornicatio carnis adulterium est, fornicatio animi idololum est servitus. Est autem spiritualis fornicatio, de qua Dominus ait? Qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, iam moechatus est eam in corde suo. Omnis immunda pollutio fornicatio dicitur, quamvis quisque diversa turpitudinis voluntate prostituatur.

Ex delectatione enim fornicandi varia gignuntur flagitia, quibus regnum Dei clauditur, ut homo à Deo separetur. Inter cætera septem vitia vitium fornicationis maximum scelus est, quia per carnis immunditiam templum Dei violatur. Isidorus. Et habetur 23. q. 7. Non solum.

Cui impulsu Dæmonum mens ad delectationem fornicationis impellitur, divini iudicii metus, æterna tormenta incendit, ante oculos præponantur: quia omnis poena grauioris supplicii formidine superatur. Sicut enim claus clauum expellit, ita tæpe recordatio ardoris gehennæ, ardorem excludit luxuriæ. Isidorus de summo bono, lib. 3. cap. 39.

Cui impulsu Dæmonum mens ad delectationem fornicationis impellitur, divini iudicii metus, æterna tormenta incendit, ante oculos præponantur: quia omnis poena grauioris supplicii formidine superatur. Sicut enim claus clauum expellit, ita tæpe recordatio ardoris gehennæ, ardorem excludit luxuriæ. Isidorus de summo bono, lib. 3. cap. 39.

Cui impulsu Dæmonum mens ad delectationem fornicationis impellitur, divini iudicii metus, æterna tormenta incendit, ante oculos præponantur: quia omnis poena grauioris supplicii formidine superatur. Sicut enim claus clauum expellit, ita tæpe recordatio ardoris gehennæ, ardorem excludit luxuriæ. Isidorus de summo bono, lib. 3. cap. 39.

Cui impulsu Dæmonum mens ad delectationem fornicationis impellitur, divini iudicii metus, æterna tormenta incendit, ante oculos præponantur: quia omnis poena grauioris supplicii formidine superatur. Sicut enim claus clauum expellit, ita tæpe recordatio ardoris gehennæ, ardorem excludit luxuriæ. Isidorus de summo bono, lib. 3. cap. 39.

Cui impulsu Dæmonum mens ad delectationem fornicationis impellitur, divini iudicii metus, æterna tormenta incendit, ante oculos præponantur: quia omnis poena grauioris supplicii formidine superatur. Sicut enim claus clauum expellit, ita tæpe recordatio ardoris gehennæ, ardorem excludit luxuriæ. Isidorus de summo bono, lib. 3. cap. 39.

Cui impulsu Dæmonum mens ad delectationem fornicationis impellitur, divini iudicii metus, æterna tormenta incendit, ante oculos præponantur: quia omnis poena grauioris supplicii formidine superatur. Sicut enim claus clauum expellit, ita tæpe recordatio ardoris gehennæ, ardorem excludit luxuriæ. Isidorus de summo bono, lib. 3. cap. 39.

Cui impulsu Dæmonum mens ad delectationem fornicationis impellitur, divini iudicii metus, æterna tormenta incendit, ante oculos præponantur: quia omnis poena grauioris supplicii formidine superatur. Sicut enim claus clauum expellit, ita tæpe recordatio ardoris gehennæ, ardorem excludit luxuriæ. Isidorus de summo bono, lib. 3. cap. 39.

Cui impulsu Dæmonum mens ad delectationem fornicationis impellitur, divini iudicii metus, æterna tormenta incendit, ante oculos præponantur: quia omnis poena grauioris supplicii formidine superatur. Sicut enim claus clauum expellit, ita tæpe recordatio ardoris gehennæ, ardorem excludit luxuriæ. Isidorus de summo bono, lib. 3. cap. 39.

Cui impulsu Dæmonum mens ad delectationem fornicationis impellitur, divini iudicii metus, æterna tormenta incendit, ante oculos præponantur: quia omnis poena grauioris supplicii formidine superatur. Sicut enim claus clauum expellit, ita tæpe recordatio ardoris gehennæ, ardorem excludit luxuriæ. Isidorus de summo bono, lib. 3. cap. 39.

Cui impulsu Dæmonum mens ad delectationem fornicationis impellitur, divini iudicii metus, æterna tormenta incendit, ante oculos præponantur: quia omnis poena grauioris supplicii formidine superatur. Sicut enim claus clauum expellit, ita tæpe recordatio ardoris gehennæ, ardorem excludit luxuriæ. Isidorus de summo bono, lib. 3. cap. 39.

Cui impulsu Dæmonum mens ad delectationem fornicationis impellitur, divini iudicii metus, æterna tormenta incendit, ante oculos præponantur: quia omnis poena grauioris supplicii formidine superatur. Sicut enim claus clauum expellit, ita tæpe recordatio ardoris gehennæ, ardorem excludit luxuriæ. Isidorus de summo bono, lib. 3. cap. 39.